

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de către Gîrbu Nicolae,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gîrbu Nicolae împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilire în funcție și achitarea plăților salariale,

împotriva încheierii din 04 martie 2026 a Curții de Apel Centru

*(Dosarul nr. 3r-96/26
NR. PIGD 2-23054623-01-3r-31032026)*

Declararea apelului inadmisibil în temeiul art.236 alin.(2) lit.f) din Codul administrativ - apelantul nu a înlăturat neajunsurile cererii de apel (nu a prezentat dovada de plată a taxei de timbru) în termenul stabilit de instanța de judecată.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (V. Chisilița)
Curtea de Apel Centru (V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval)

20 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Gîrbu Nicolae,
Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Oxana Parfeni,
Diana Stănilă, *judcători*,
constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 20 aprilie 2023 Nicolae Gîrbu a depus o acțiune împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

2. Subsecvent, la 26 iunie 2023, Nicolae Gîrbu a depus o cerere de chemare în judecată concretizată, împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcție și achitarea plăților salariale.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 aprilie 2025, s-a respins acțiunea înaintată de Nicolae Gîrbu.

4. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 23 mai 2025 Gîrbu Nicolae a depus cerere de apel. La 21 octombrie 2025 a prezentat motivarea apelului.

5. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 6 noiembrie 2025, s-a stabilit apelantului Gîrbu Nicolae termen de 5 zile calendaristice din momentul recepționării încheierii, pentru prezentarea dovezii achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023.

6. Tot în încheierea din 06.11.2025 s-a explicat părții apelante Gîrbu Nicolae că, nota de plată seria A nr.00847408696792 din 23 mai 2025 cu titlul de plată a taxei timbru anexată, vizează un alt beneficiar, și anume - Judecătoria Chișinău, în timp ce apelul este depus la Curtea Apel Centru, iar în cazul în care nu va lichida neajunsurile statuate în prezenta încheiere în termenul stabilit, în temeiul art. 236 alin. (2) lit. f) Codul administrativ, apelul va fi declarat inadmisibil.

7. Prin încheierea din 04 martie 2026 a Curții de Apel Centru s-a declarat inadmisibil apelul declarat de Gîrbu Nicolae, pe motiv că apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată prin încheierea din 06 noiembrie 2025.

8. Instanța de apel a indicat că apelantul nu a prezentat instanței de apel dovada de achitare a taxei de timbru în termenul acordat, în pofida faptului că a recepționat la 5 decembrie 2025 încheierea menționată, respectiv, a fost înștiințat legal despre termenul limită în care urma să lichideze incidentele cererii de apel. Deși în calitate de anexă la cererea de apel a fost indicat bonul ce confirmă achitarea taxei de timbru, instanța de apel a menționat că, reieșind din conținutul copiei înscrisului respectiv, se atestă că plata a fost efectuată la codul fiscal 1016601000256, codul IBAN MD 25TRPAAA142310A15232AA, circumstanță ce

indică că beneficiar al plății este Judecătoria Chișinău, deși plata urma a fi efectuată pe contul Curții de Apel Centru.

9. La 24 martie 2026 Gîrbu Nicolae a depus recurs împotriva încheierii din 04 martie 2026 a Curții de Apel Centru, solicitând anularea încheierii contestate și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

10. În motivarea recursului recurentul a indicat că, contrar celor indicate de instanța de apel, la data de 5 decembrie 2025 la poșta electronică xxxxx nu a parvenit și nu a recepționat niciun mesaj electronic din partea Curții de Apel Centru, inclusiv și mesajul prin care se pretinde că în adresa sa ar fi fost expediată încheierea din 06 noiembrie 2025 privind înlăturarea neajunsurilor.

11. A susținut că conform capturii de ecran al poștei electronice xxxxx, care include toate mesajele, mesajele primite, spam și coșul de gunoi demonstrează că la data de 5 decembrie 2025 instanța de apel nu a expediat nici un mesaj, iar apelantul nu a recepționat pretinsul mesaj privind încheierea înlăturării neajunsurilor din 6 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru.

12. În vederea clarificării situației, în calitate de apelant, a depus o cerere la Curtea de Apel Centru, prin care a solicitat prezentarea dovezilor tehnice complete privind transmiterea mesajului la data de 05 decembrie 2025, inclusiv: logoul sistemului informatic de expediere; confirmarea serviciului de livrare; dovada că mesajul a fost livrat la serverul destinatarului; copia mesajului cu headerul tehnic complet. Până la data depunerii prezentei cereri de recurs, instanța de apel nu a prezentat nici o probă și nici un răspuns la întrebările formulate în cerere, cum ar fi confirmarea recepției notificării de la serviciul național de poștă electronică MNotify care a fost lansat în noiembrie 2020 și este integrat pe Portalul Guvernamental al cetățeanului, ceea ce demonstrează imposibilitatea verificării comunicării invocate de instanță. În lipsa unor asemenea dovezi, consideră că nu se poate reține că notificarea a fost comunicată în mod real și efectiv, iar sancțiunea inadmisibilității apare ca fiind neîntemeiată. Simpla indicare a expedierii unui mesaj electronic nu demonstrează recepționarea acestuia de către apelant și nu poate constitui în sine, dovada comunicării legale a unui act procedural.

13. În dosar lipsește scrisoarea de expediere a actului judecătoresc din 5 decembrie 2025 către apelant și avocat. Încheierea contestată din 04 martie 2026 nu conține explicații privind modul în care instanța a verificat comunicarea mesajului electronic și nici nu a analizat și faptul că nici avocatul împutemicit nu a fost informat despre această obligație procedurală. Necomunicarea actului încheierii privind înlăturarea neajunsurilor reprezentantului legal al apelantului, constituie o încălcare procesuală gravă care a lipsit partea de posibilitatea reală de a reacționa prompt la solicitarea instanței și de a înlătura neajunsurile indicate.

14. Instanța de apel pretinde că a utilizat exclusiv poșta electronică pentru comunicarea încheierii privind înlăturarea neajunsurilor. Însă, pentru a asigura comunicarea reală a actului procedural, instanța de apel trebuia să analizeze posibilitatea aplicării unor măsuri procedurale mai puțin restrictive înainte de a declara apelul inadmisibil. Instanța ar fi putut utiliza și alte modalități de comunicare: să solicite clarificarea situației privind achitarea taxei de stat, să

transmită actul procedural prin poștă recomandată, să comunice prin telefon sau să notifice reprezentantului legal încheierea din 6 martie 2025 privind înlăturarea neajunsurilor.

15. Apelantul nu a depus o cerere separată în formă scrisă prin care să solicite instanțelor comunicarea actelor procesuale exclusiv prin poșta electronică. Simpla indicare a unei adrese de e-mail în cererea depusă la instanță nu poate fi interpretată ca acceptare a comunicării actelor procedurale exclusiv prin mijloace electronice.

16. Apelantul a executat în mod substanțial obligația procesuală prin plata taxei de timbru în sumă de 200 lei, însă dintr-o eroare tehnică plata a fost efectuată într-un cont aparținând altei instanțe de judecată din circumscripția Curții de Apel Centru și reprezintă un neajuns tehnic, care nu afectează însăși executarea obligației de plată și nu produce prejudiciu bugetului sistemului judecătoresc. Taxa de timbu a fost achitată fie și în contul altei instanțe, dar totuși în același sistem judiciar, apare ca o măsură prematură și disproporționată a sancțiunii procesuale. Această circumstanță demonstrează că apelantul nu a urmărit evitarea obligațiilor procesuale de a achita taxa obligatorie.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

17. Articolul 241 alin.(1) din Codul administrativ prevede că:

„(1) Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.”

18. Articolul 242 din Codul administrativ statuează că:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.”

19. Articolul 243 alin.(2) din Codul administrativ relevă că:

„(2) Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.”

20. Articolul 243 alin.(1) lit.b) din Codul administrativ indică că:

„(1) Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: b) respinge recursul.”

21. Articolul 231 alin.(1) din Codul administrativ prevede că:

„(1) Hotărârile judecătorești adoptate în contenciosul administrativ pot fi contestate cu apel.”

22. Articolul 236 alin.(1) și (2) lit. f) din Codul administrativ stipulează că:

„(1) Instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

(2) Apelul se declară inadmisibil în special când: f) cererea de apel nu corespunde cerințelor stabilite la art.233 alin.(1) și (2) și art.234 alin.(1) și apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată”.

23. Articolul 235 din Codul administrativ statuează că:

„Dacă cererea de apel nu corespunde cerințelor prevăzute la art.233 alin.(1) și (2) și art.234 alin.(1), judecătorul stabilește apelantului un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă apelantul a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanță, cererea de apel se consideră depusă la data inițială.”

24. Art. 234 alin.(1) din Codul administrativ:

„(1) La cererea de apel se anexează o copie a hotărârii contestate și documentele prevăzute la art.212 alin.(1) lit.c)–e).”

25. Art. 212 alin.(1) lit.e) din Codul administrativ prevede că:

„(1) La cererea de chemare în judecată se anexează: e) dovada achitării taxei de stat și/sau a taxei de timbru, în cazurile prevăzute în Legea taxei de stat nr.213/2023.”

26. Art. 96 alin. (1) și (2) din Cod administrativ,

„(1) Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

(2) Autoritățile publice trebuie să se asigure că participanții la procedură indică, în cadrul procedurii, o modalitate principală de comunicare, precum și modalități alternative.

27. Art. 97 alin. (1) și alin. (3) din Codul administrativ,

„Notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată”.

28. Art. 98 alin. (1) din Codul administrativ:

„Dacă în cadrul procedurii administrative un participant este reprezentat, conform art.45, de către un reprezentant legal, notificările se adresează acestuia”

29. Art. 24 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate”.

30. Art. 22 alin. (3), (4), (5) din Codul civil:

„(3) Notificarea produce efecte din momentul când ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întârziat.

(4) Notificarea se consideră ajunsă la destinatar: a) când este predată destinatarului; b) când este predată la adresa poștală indicată de destinatar în acest scop ori, în lipsa acesteia, la sediul destinatarului persoană juridică sau la domiciliul destinatarului persoană fizică; c) în cazul unei notificări transmise prin poștă electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală, când poate fi accesată de către destinatar; sau d) când este pusă în orice alt fel la dispoziția destinatarului într-un loc și într-un mod care fac posibil în mod rezonabil accesul destinatarului, fără întârziere.

(5) Notificarea se consideră că a ajuns la destinatar după îndeplinirea uneia dintre cerințele prevăzute la alin.(4), oricare dintre acestea este îndeplinită mai întâi”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Cu referire la termenul de declarare a recursului prevăzut de art. 242 din Codul administrativ, instanța de recurs reține că recurentul a respectat acest termen, or, încheierea contestată Curții de Apel Centru i-a fost notificată 12 martie 2026 și recursul a fost depus la data de 24 martie 2026, cu respectarea termenului.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținând prevederile art. 243 alin. (2) din Codul administrativ a decis examinarea cererii de recurs fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acestora.

33. Completul de judecată reține că termenele legale sunt termene prestabilite de către legislator, la caz, de Codul administrativ, reglementate în mod exhaustiv, conținute și în normele legislației procesual-civile, care nu pot fi modificate prin voința subiecților relațiilor procesuale.

34. Pornind de la prevederile legale precitate supra, termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificare a securității raporturilor juridice. Exercițarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

35. Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 aprilie 2025, s-a respins acțiunea înaintată de Nicolae Gîrbu.

36. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 23 mai 2025 Gîrbu Nicolae a depus cerere de apel. La 21 octombrie 2025a prezentat motivarea apelului.

37. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 6 noiembrie 2025, s-a stabilit apelantului Gîrbu Nicolae termen de 5 zile calendaristice din momentul recepționării încheierii, pentru prezentarea dovezii achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023.

38. Tot în încheierea din 06.11.2025 s-a explicat părții apelante Gîrbu Nicolae că, nota de plată seria A nr.00847408696792 din 23 mai 2025 cu titlul de plată a taxei timbru anexată, vizează un alt beneficiar, și anume - Judecătoria Chișinău, în timp ce apelul este depus la Curtea Apel Centru, iar în cazul în care nu va lichida neajunsurile statuate în prezenta încheiere în termenul stabilit, în temeiul art. 236 alin. (2) lit. f) Codul administrativ, apelul va fi declarat inadmisibil.

39. Materialele cauzei atestă că la 05 decembrie 2025 Curtea de Apel Centru a notificat copia încheierii din 06 noiembrie 2025 apelantului Gîrbu Nicolae la poșta electronică cu adresa [XXXXX](#), indicată în cererea de chemare în judecată, cererea de apel nemotivată și motivată (f.d. 3, 89, 158, 204 vol. I; f.d. 4 vol. II). Acest fapt

atestă că apelantul și-a dat consimțământul la expedierea actelor de procedură de către instanțele de judecată, prin intermediul poștei electronice.

40. În acest sens, este de menționat că în corespundere cu prevederile art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție, prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96-114. Astfel, hotărârea motivată a fost notificată apelantului, prin intermediul poștei electronice și se încadrează în rigorile art. 96 Cod administrativ.

41. Sub acest aspect, instanța de recurs precizează că art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, reglementează modalitate de comunicare a actelor judecătorești prin mijloace electronice. Pentru aplicarea acestor norme de drept procedural, este necesar ca acest mijloc să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui. Așadar, confirmarea expedierii și recepționării documentului către partea interesată se atestă prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice. În mod special, înscrisul dat conține: datele de identificare a poștei electronice a expeditorului și a destinatarului; data calendaristică, anul, ora expedierii, precum și atașamentul cu actul judecătorec. Cu titlu de excepție, în caz de eroare tehnică sau neexpediere a actului pe poșta electronică, extrasul pre-citat va cuprinde informații cu privire aceste inexactități. Cu alte cuvinte, expeditorul va primi un mesaj separat de la „Mail delivery system” sau extrasul dedus analizei va cuprinde mesajul de la „Mail delivery system” conform căruia operatorul poștal va explica cauzele care au stat la baza returnării mesajului către expeditor. De regulă, acesta este informat că transmiterea mesajului nu a fost posibilă, deoarece adresa nu a fost găsită sau ea nu poate primi e-mailuri.

42. Luând în considerare lipsa acestor mențiuni, extrasul atașat la materialele cauzei de către instanța de apel demonstrează incontestabil că încheierea din 06.11.2025 a fost notificată apelantului la data de 05 decembrie 2025 (f.d 26 vol. I), prin intermediul poștei electronice a acestuia și se încadrează în rigorile art. 96 alin. (1) din Codul administrativ.

43. Prin urmare, termenul pentru înlăturarea neajunsurilor – depunerea taxei de timbru, a început să curgă la data de 06 decembrie 2025, și a expirat la data de 10 decembrie 2025, inclusiv. Însă, în termenul indicat de instanță, apelantul nu a înlăturat neajunsurile și nu a prezentat taxa de timbru.

44. În astfel de circumstanțe, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază că Curtea de Apel Centru întemeiat a considerat a fi incidente cazului prevederile art. 236 alin. (2) lit. f) Cod administrativ și a declarat inadmisibil apelul.

45. Este neîntemeiat argumentul recurentului, precum că simpla indicare a expedierii unui mesaj electronic nu demonstrează recepționarea acestuia de către apelant și nu poate constitui în sine, dovada comunicării legale a unui act procedural. Or, în cazul unei notificări transmise prin poșta electronică, notificarea se consideră ajunsă la destinatar când poate fi accesată de către destinatar.

46. Totodată, comunicarea actului judecătorec exclusiv la adresa electronică a apelantului, indicată în cererea de apel, a fost realizată cu respectarea principiului

disponibilității și al responsabilității părții pentru datele de contact furnizate instanței.

47. În speță, în cererea de apel a fost indicată expres doar adresa electronică a apelantului, fără a fi menționată adresa electronică a reprezentantului acestuia pentru corespondență procedurală. În aceste condiții, instanța a fost îndreptățită să utilizeze datele de contact comunicate în mod oficial prin actul de procedură depus.

48. Or, obligația instanței de a comunica actele către reprezentant nu poate fi analizată în mod absolut, ci în corelație cu informațiile furnizate de parte. În lipsa unei solicitări explicite sau a indicării adresei electronice a avocatului ca adresă de corespondență, instanța nu poate fi sancționată pentru utilizarea datelor comunicate chiar de apelant.

49. Susținerile potrivit cărora instanța ar fi trebuit să recurgă la alte modalități de comunicare sunt neîntemeiate. Legislația procesuală nu instituie obligația instanței de a utiliza cumulativ sau succesiv toate mijloacele posibile de comunicare, ci doar de a asigura comunicarea actelor de procedură printr-un mijloc legal și rezonabil, raportat la datele disponibile la dosar.

50. În speță, instanța a utilizat adresa electronică indicată expres de apelant în cererea de apel, ceea ce corespunde cerințelor legale privind comunicarea actelor în format electronic. Iar, instanța a procedat la notificarea actului de procedură prin poșta electronică, considerând această modalitate de comunicare drept cea mai rapidă și eficientă din punct de vedere al costurilor, fapt prevăzut expres în art. 96 Cod administrativ.

51. Susținerile apelantului privind nerecepționarea actului judecătoresc, întemeiate exclusiv pe prezentarea unui extras din poșta electronică, nu pot fi reținute ca probă suficientă și concludentă. Un asemenea extras, prezentat unilateral, nu face dovada certă a faptului că mesajul nu a fost transmis sau nu a ajuns la destinatar, în lipsa unor date tehnice complete privind livrarea, respingerea sau imposibilitatea transmiterii mesajului. Or, absența unui mesaj din inbox-ul utilizatorului poate avea multiple cauze (filtrare automată, redirecționare, ștergere, clasificare ca spam etc.), care nu pot fi imputate instanței.

52. Susținerile apelantului privind executarea „substanțială” a obligației de plată a taxei de timbru nu pot fi reținute. În materie procesuală, obligația de achitare a taxei presupune îndeplinirea exactă a condițiilor legale, inclusiv virarea sumei în contul corespunzător al instanței competente. Faptul că suma a fost achitată într-un cont aparținând altei instanțe de judecată nu echivalează cu executarea obligației legale, întrucât plata nu a fost efectuată în contul indicat pentru examinarea cererii respective. Or, identificarea corectă a contului de plată revine exclusiv părții, iar erorile tehnice invocate nu pot fi transferate în sarcina instanței.

53. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

54. Exercițarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se

subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

55. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, soluția emisă de către instanța de apel este una întemeiată legal și în corespundere cu circumstanțele cauzei, or argumentele și probele invocate în susținerea cererii de recurs sunt contrare legislației procesuale și lipsite de relevanță.

56. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de către Gîrbu Nicolae împotriva încheierii din 04 martie 2026 a Curții de Apel Centru.

Decizie este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă